

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010068
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010068.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, sudcom pre prípravné konanie Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovanej O. W., I.. X.X.XXXX O. B., stíhanej pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25.2.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná: O. W., I.. XX.XX.XXXX O. B., trvale bytom Y. Č.. XXX,

je v i n n á , ž e

dňa 23.02.2020 v čase o 23.55 hod. v obci Horná Streda po ceste I / 61 ul. Bratislavskej v smere jazdy od obce Piešťany ako vodič viedla osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia EČV: I. XXX H. napriek tomu, že požila alkoholické nápoje, pričom mu prístrojom zn. AlcoQuant 6020 plus bol zistený výsledok merania 0,61 mg/l etanolu v litri vydychnutého vzduchu.

t e d a

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej určuje skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal na tunajšom súde sudcovi pre prípravné konanie postupom podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu sp. zn. Pv 110/20/3304-9 zo dňa 25.2.2020 na obžalovanú O. W., stíhanú pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine. V obžalobe na strane dva v bode 3/ navrhol obžalovanej uložiť aj trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla zn. Opel Insignia, ev. č. I..

Sudca pre prípravné konanie najskôr vypočul obvinenú a rozhodol vo veci trestným rozkazom, proti ktorému podal ihneď po doručení trestného rozkazu prokurátor odpor, pričom trval na uložení trestu prepadnutia motorového vozidla.

Sudca pre prípravné konanie s výslovným súhlasom obžalovanej v zmysle § 348 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal ihneď po výsluchu aj hlavné pojednávanie.

Obžalovaná na tomto hlavnom pojednávaní po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto sudca pre prípravné konanie postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanej kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaná odpovedala :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovanej : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovanej : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovanej : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovanej : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovanej : áno

Nakoľko obžalovaná odpovedala na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jej priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovanej o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná svojím konaním naplnila znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 25.2.2020 vykonal dokazovanie iba oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 a to tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel' priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. (2) Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona súd uloží trest prepadnutia veci,

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,
- c) ktorú páchatel' získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo
- d) ktorú páchatel' nadobudol za vec uvedenú v písmene c).

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

- a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené prepadnutím veci,
- b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu, alebo
- c) súd upustil od potrestania páchatel'a.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ odsúdená za spáchanie trestného činu.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov ministerstva vnútra vyplýva, že obžalovaná nebola nikdy postihnutá za spáchanie priestupku.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovanej vyplýva, že vodičský preukaz má od roku 2012 a nespáchala žiadny priestupok na úseku dopravy.

Z evidenčnej karty vozidla - OPEL INSIGNIA, ev. č. I. vyplýva, že sa jedná o osobné vozidlo, kategórie M1 s dátumom prvej evidencie v Slovenskej republike 6.10.2009 s naftovým pohonom. Výlučným vlastníkom vozidla je obžalovaná.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a, možnosti jeho nápravy ale taktiež následky spôsobené následky trestným činom. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanej ako druh trestu trest odňatia slobody a to pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 12 mesiacov a trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 12 mesiacov.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovanej zistil 3 poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, ďalej podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaná priznala a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaná svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenila súd od dokazovania jej viny, ktorou skutočnosťou napomáhala súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. U obžalovanej súd pritom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Obžalovanú súd odsúdil a trest jej ukladal za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí 0 až 1 rok. Vzhľadom k tomu, že v prípade obžalovanej prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi 3:0, znižovala sa zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, z toho dôvodu, konečné rozmedzie

trestnej sadzby po úprave predstavovalo trestnú sadzbu 0 až 8 mesiacov. Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, prihliadol aj na samotný postoj obžalovanej k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznala, trestný čin oľutovala a na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je vinná, čím obžalovaná neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez vykonania dokazovania ohľadom viny na hlavnom pojednávaní. Okrem toho súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností až 3:0 v prospech poľahčujúcich okolností. Súd pri rozhodovaní neopomenul ani predchádzajúci život obžalovanej, ktorá je v podstate bezúhonnou osobou nielen čo do odsúdenia za trestný čin ale aj priestupok. Na základe uvedeného súd mal za to, že je možné ukladať obžalovanej trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý trest spolu s uložením trestu zákazu činnosti možno považovať na za dostatočný za nápravu obžalovanej ako aj ochranu spoločnosti.

Zároveň súd skúmal zákonné podmienky na povolenie odkladu výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovanej s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, na zabezpečenia ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň jej určil skúšobnú dobu na dolnej hranici 12 mesiacov, ktorú považuje za dostačujúcu.

Keďže obžalovaná spáchala trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd za použitia § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladal obžalovanej aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. Súd bol pritom toho názoru, že tento trest je potrebné obžalovanej uložiť za spáchanú trestnú činnosť, pretože súdna prax sa zhoduje v tom, že uloženie trestu zákazu činnosti je plne odôvodnené pri tomto trestnom čine a vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ ide o výmeru tohto trestu, vzhľadom na absolútnu bezúhonnosť obžalovanej (trestnoprávnu, priestupkovú), jej predchádzajúci život, kedy riadne pracovala (do januára tohto roku), výraznú prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi 3:0 ako aj nameranú hladinu alkoholu v krvi, ktorá je relatívne blízko k hranici s priestupkom (1,27 promile), súd mal za to, že je postačujúce uložiť jej trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 rok, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest zákazu činnosti spolu s uloženým trestom odňatia slobody je trest zákonný, primeraný a absolútne dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti ako aj nápravy obžalovanej, tiež napĺňa funkciu individualizácie trestu. V súvislosti s ukladaním trestu zákazu činnosti pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na samej dolnej hranici trestnej sadzby u prvotrestaných osôb súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Trenčíne (napr. sp. zn. 2To/79/2019, 2To/49/2015), kedy Krajský súd prezentoval názor, že je postačujúcim aj uloženie trestu zákazu činnosti na samej dolnej hranici trestnej sadzby 1 rok, v prvom prípade sa dokonca jednalo o osobu, ktorá pred spáchaním trestného činu nevedla riadny život a spáchala viacero priestupkov na úseku dopravy. Tiež hladina alkoholu bola v daných konaniach u odsúdených vyššia.

S prihliadnutím na uvedené, súd mal za to, že práve takto uložený trest u obžalovanej bude napĺňať nielen znaky zákonnosti, ale aj spravodlivosti a individualizácie trestu a zároveň bude plniť funkciu individuálnej ako aj generálnej prevencie a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

V zásade možno konštatovať, že súd odôvodňuje výrok vyhláseného rozsudku, teda v tomto prípade trest ktorý uložil a nie trest, ktorý neuložil. V súvislosti však s návrhom prokurátora v obžalobe, aby súd uložil obžalovanej trest prepadnutia veci - motorového vozidla Opel Insignia, súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k tomu, prečo tento trest neuložil. Rok 2020 priniesol trestnému úseku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zmeny aj v podobe paušálne podávaných návrhov tunajšej prokuratúry v každom jednom prípade obžaloby pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na prepadnutie motorového vozidla obžalovaného, pokiaľ je jeho výlučným vlastníkom. Podľa názoru konajúceho sudcu pre prípravné konanie, takýto postup nie je udržateľný. V zásade sa sudca stotožňuje s myšlienkou, že uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla pri tomto trestnom čine je možné, avšak rovnako ako každý uložený trest, aj tento musí spĺňať kritéria stanovené trestným zákonom pre ukládanie trestov v § 34 Trestného zákona. Tiež nemožno opomenúť, že by sa uložením takéhoto trestu jednalo už v podstate o tretí trest za trestný čin, ktorý je v trestnom zákone podľa výšky trestnej sadzby jeden z najmenej závažných (odňatia slobody 0-1rok). Prvým býva štandardne buď trest odňatia slobody prípadne peňažný trest a súdna prax zaujala stanovisko, že je plne na mieste aj trest zákazu činnosti. Individualizácia trestu a tiež jeho primeranosť sú popri ostatných funkciách trestu dôležitými zásadami pri ukladaní trestu. Za absolútne neprimeraný a v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov sudca považuje taký postup, ak by bol osobe doposiaľ bez akejkoľvek poškvrny pri prvom pochybení (odsúdení za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného

zákona) uložený aj trest prepadnutia motorového vozidla, ktorý táto osoba používa na súkromné aj pracovné účely. Rozhodne ochrana spoločnosti si uloženie tohto trestu nevyžaduje, túto dostatočne naplnia najmä uloženie trestu zákazu činnosti ale tiež podmienený trest odňatia slobody s určením skúšobnej doby. Tiež výchovné pôsobenie trestu z pohľadu individuálnej prevencie je u obžalovanej dostatočné už aj pôsobením uloženého trestu. Nemožno u bezúhonnej osoby bez akýchkoľvek bližších indícií zaujať záver, že by sa z odsúdenia, ktoré jej bolo uložené nemohla poučiť. Naopak, práve pri takejto osobe, ktorá vo svojom živote nespáchala ani len jeden priestupok, ktorá sa ihneď k trestnému činu priznala a tento oľutovala možno predpokladať, že išlo naozaj o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho života, pričom v prípade obžalovanej sa jednalo o skratové konanie po hádke s priateľom. Uloženie ešte aj trestu prepadnutia motorového vozidla u obžalovanej by bolo absolútne neprimeraným až „drakonickým“ trestaním. Už aj samotné zaistenie motorového vozidla a nemožnosť jeho prípadného využitia zo strany rodiny, či blízkych osôb je výrazným zásahom do vlastníckych práv obžalovanej a nejaví sa s prihliadnutím na všetky okolnosti ako žiaduce.

Okrem toho, za dôležité sudca považuje aj to, že v prípadoch podávania obžalôb podľa § 204 ods. 1 Trestného poriadku v „superrýchlom konaní“, v ktorých sa navrhuje ukladanie trestu prepadnutia motorového vozidla absentuje zo strany prokuratúry dôležitý a nevyhnutný dôkaz - odborné vyjadrenie, prípadne znalecký posudok, ktorý by určoval hodnotu predmetného motorového vozidla. Pokiaľ prokuratúra chce paušálne zaisťovať vozidlá a následne navrhovať ich prepadnutia, je jej obligatórnou povinnosťou pamätať aj na ustanovenia trestného zákona v § 60 ods. 6 písm. b), ktoré ustanovenie vylučuje možnosť uloženia trestu prepadnutia veci, ak by hodnota tejto veci bola v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Predložený spis neobsahuje žiadne dôkazy o aktuálnej hodnote vozidla, hoci obsahuje dve iné odborné vyjadrenia. Takýto dôkaz nebol vykonaný v prípravnom konaní ani navrhovaný na hlavnom pojednávaní. Nie je tak možné ani s určitosťou vedieť hodnotu vozidla a podľa nej posúdiť pomer alebo nepomer k miere závažnosti spáchaného prečinu. Súd však v tomto konkrétnom prípade osoby obžalovanej a jej predchádzajúceho života popísaného vyššie, tiež jej postoj k spáchanej trestnej činnosti a možnostiam jej nápravy, by jej trest prepadnutia vozidla nikdy neukladal, ani keby malo hodnotu čo aj len 100 € alebo menej. Sudca si však dovoľuje vyjadriť názor vyplývajúci len z vlastných poznatkov, že vozidlo Opel Insignia, čo je vozidlo strednej triedy, naftové, 10,5 ročné aj s počtom najazdených kilometrov môže mať stále hodnotu niekoľko tisíc eur. Nie je známa ani výbava a bližší stav vozidla. Pre príklad, len veľmi orientačne, podľa stránky ministerstva financií, inštitút finančnej politiky, v kalkulačke odhadu hodnoty vozidla, uvedené vozidlo Opel Insignia pri určení počtu rokov vozidla 11, pohonu a najazdených kilometrov odhaduje hodnotu na 4.000 eur. Obžalovaná pritom vozidlo kúpila v roku 2015 za 12.000 €, pričom 7.000 € jej darovali jej rodičia a 5.000 € zaplatila s bývalým manželom, s ktorým sa po rozvoде vypořádala tak, že mu dala 2.500 €.

Záverom si sudca dovoľuje vyjadriť názor, že navrhovanie a ukladanie aj trestu prepadnutia motorového vozidla pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona by bolo predstaviteľné v prípadoch opakovanej recidívy páchatelov tohto trestného činu, prípadne opakovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, kedy by sa z predchádzajúceho života páchatel'a javilo uloženie daného trestu nielen za primerané ale aj nevyhnutné z hľadiska naplnenia všetkých zásad pre ukladanie trestov pri zohľadnení aj ustanovenia § 60 ods. 6 písm. b) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.